

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce, soudkyně JUDr. Veroniky Burianové a soudce Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobce: J. T., narozen X
t. č. Věznice Plzeň, Klatovská 202, 306 35 Plzeň
zastoupen JUDr. Vladimírem Dvořáčkem, advokátem
sídlem Sokolovská 32/22, 186 00 Praha 8

proti
žalované: Vězeňská služba ČR, Věznice Horní Slavkov
sídlem Hasičská 785, 357 31 Horní Slavkov

o žalobě proti rozhodnutí ředitele žalované ze dne 14. 9. 2023 o stížnosti žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 9. 2023, č. j. VS-184397/ČJ-2023-800832-KŘO-T

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Orientačním toxikologickým vyšetřením i laboratorním vyšetřením vzorku moči žalobce ze dne 7. 8. 2023 byla prokázána přítomnost návykové látky methamfetamin a jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

metabolitu amfetaminu (viz protokol o provedení orientačního toxikologického vyšetření moči ze dne 7. 8. 2023 a zpráva o výsledku vyšetření vzorku moči metodou plynové chromatografie s detekcí hmotnostní spektrometrií ze dne 18. 8. 2023). Po zahájení kázeňského řízení s žalobcem žalovaná zajistila důkazy o přítomnosti zakázané látky v moči žalobce a dala prostor žalobci k vyjádření, přičemž žalobce uvedl, že zakázanou látku vědomě nepožil a že mu někdo chce uškodit (viz záznam o kázeňském přestupku ze dne 25. 8. 2023). Žalovaná vydala rozhodnutí ze dne 8. 9. 2023, č. j. VS-184397/ČJ-2023-800832-KŘO-T (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), kterým byl žalobci uložen kázeňský trest umístění do uzavřeného oddílu s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení na 28 dní dle § 46 odst. 3 písm. f) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody (dále jen „*ZVTOS*“), neboť žalobce užitím návykové látky porušil § 28 odst. 3 písm. b) ZVTOS. Prvoinstanční rozhodnutí bylo odůvodněno zjištěním přítomnosti návykové látky v moči žalobce a tím, že žalobce byl při nástupu k výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Horní Slavkov žalovanou poučen o riziku průniku návykových látek do věznice a o své povinnosti dbát zvýšené opatrnosti při konzumaci jídel a nápojů tak, aby předcházel vzniku událostí s užitím omamných a návykových látek. Žalovaná v prvoinstančním rozhodnutí zdůraznila, že žalobce svou obhajobu nijak nekonkretizoval.

2. Stížnost proti prvoinstančnímu rozhodnutí odůvodnil žalobce v podání ze dne 11. 9. 2023 tím, že mu nebyla prokázána nejméně nedbalost při užití zakázané látky. Žalobce uvedl, že jeho domněnku, že mu chce někdo uškodit, nelze vyloučit, a že pro tuto verzi neexistuje žádný důkaz, avšak dokazováním nebyla vyloučena možnost kontaminace vzorku moči žalobce nebo jeho záměna.
3. Rozhodnutím ředitele žalované ze dne 14. 9. 2023 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“) žalovaná zamítla žalobcovu stížnost proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí zopakovala, že žalobce byl řádně poučen o nutnosti kontrolovat, co konzumuje, aby se nevystavil možnosti pozitivního testu na zakázané látky v těle. Obhajobu žalobce žalovaná vypořádala tak, že žalobce nikoho neoznačil, proto nebylo možné provádět jakékoli šetření. K možnosti kontaminace a záměny vzorku žalovaná uvedla, že testování proběhlo za přítomnosti žalobce i zaměstnanců věznice, kdy žalobce byl přítomen tomu, jak byl vzorek zapečetěn do zkumavky – následně byl vzorek předán akreditované laboratoři a vzorek moči zlikvidován. Žalovaná poukázala na to, že žalobce byl pozitivně testován na přítomnost zakázaných látek opakovaně.

II.

Žaloba

4. Žalobce se svou žalobou ze dne 6. 11. 2023 podanou u Krajského soudu v Plzni (dále jen „*soud*“) domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, příp. prvoinstančního rozhodnutí.
5. V prvním okruhu žalobních námitek, týkajícím se procesních pochybení žalované, žalobce namítl, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro absenci údaje o tom, které rozhodnutí jím bylo přezkoumáváno.
6. V druhém žalobním bodě žalobce namítl, že požití zakázané látky žalobcem nebylo prokázáno s pravděpodobností hraničící s jistotou a že ve zkoumavém vzorku moči sice byla zjištěna přítomnost zakázané látky, ale nebyla vyloučena záměna vzorku moči ani kontaminace vzorku moči po jejím odběru. Podle žalobce žalovaná postupovala vadně,

pokud zlikvidovala vzorek moči, neboť kontaminace a záměny vzorků nelze vyloučit a neuchováním vzorku je vyloučeno jeho následné zkoumání.

7. Ve třetím žalobním bodě žalobce namítl, že nebylo prokázáno zavinění žalobce nejméně ve formě nedbalosti.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

8. Žalovaná měla obhajobu žalobce za účelovou a zdůraznila zvýšenou škodlivost konzumace návykových látek a obchodu s nimi ve vězeňském prostředí. Podle žalované žalobce měl a mohl vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět, že i nevědomým užitím návykové látky dojde ke kázeňskému přestupku. Tvrzení žalobce o možné kontaminaci a záměně vzorku označila žalovaná za účelovou spekulaci, kdy postupy žalované prakticky vylučují kontaminaci vzorků.

IV.

Průběh řízení a ústní jednání

9. Soud konstatuje, že žaloba směřující proti napadenému rozhodnutí byla podána včas, neboť zákonná lhůta dvou měsíců byla dodržena, když napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 15. 9. 2023 a předmětná žaloba byla soudu doručena dne 7. 11. 2023.
10. Soud dále konstatuje, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou (žalobce byl adresátem napadeného rozhodnutí, přičemž se napadeným rozhodnutím cítí být dotčen na svých právech), proti žalované, která je pasivně legitimována (žalované je přiřítelné jednání ředitele věznice, který rozhodl o žalobcově stížnosti proti prvoinstančnímu rozhodnutí o kázeňském přestupku), po vyčerpání řádných opravných prostředků (žalobce podal proti prvoinstančnímu rozhodnutí stížnost, o které bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím, proti kterému již nebylo odvolání přípustné) a obsahuje všechny požadované formální náležitosti. Soud mohl přistoupit k věcnému přezkoumání žaloby.
11. Jelikož žalovaná vyjádřila nesouhlas s rozhodnutím o věci samé bez jednání, soud konal dne 10. 9. 2024 ústní jednání. Žalobce i žalovaná při jednání setrvali na svých dosavadních procesních stanoviscích.
12. Žalobce zdůraznil, že žalovaná neměla zlikvidovat vzorek moči v situaci, kdy žalobce namítl možnost jeho kontaminace, a že jsou známy případy záměny vzorků moči odsouzených.
13. Žalovaná poukázala na to, že žalobce byl o riziku konzumace návykových látek ve věznici poučen a že šlo již o druhý případ užití návykové látky žalobcem, kdy množství zakázané látky v moči žalobce nebylo významné. Žalovaná vysvětlila, že běžnou praxí, naplněnou i v případě žalobce, je zapečetění a podepsání zajištěného vzorku moči a jeho uložení v zabezpečené místnosti s kamerovým dohledem. Dodala, že provádí desítky testování přítomnosti zakázaných látek v moči odsouzených a skladování všech zajištěných vzorků vzhledem k tomu není realizovatelné. Záměnu vzorků sice není možné zcela vyloučit, ale není vzhledem k praxi žalované reálná.

V.

Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

14. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud vycházel při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti, tj. vad ve smyslu § 76 odst. 2 s. ř. s. a dále vad, které by bránily přezkoumání napadeného rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84). Soud žádné takové vady neshledal.
15. Poté, co soud v projednávané věci v mezích žalobních bodů přezkoumal napadené rozhodnutí, dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
16. Soud předesílá, že z hlediska soudního přezkumu představují napadené a prvoinstanční rozhodnutí jeden celek (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, publ. pod č. 534/2005 ve Sb. NSS) a že správní soudy neprovádějí dokazování správním spisem (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, publ. pod č. 2383/2011 ve Sb. NSS). Z nálezu Ústavního soudu ze dne 21. 10. 2008, sp. zn. I. ÚS 1785/08, vyplývá, že na rozhodnutí o kázeňských trestech odsouzených nelze klást nároky srovnatelné s rozhodnutími správních orgánů nebo soudů, neboť v kázeňském řízení vystupuje významněji požadavek na flexibilitu rozhodování a snaha udržovat pořádek a bezpečnost ve věznicích v reálném čase.
17. Podle § 28 odst. 3 písm. b) ZVTOS je odsouzenému zakázáno konzumovat návykové látky.
18. Podle § 46 odst. 1 ZVTOS je kázeňským přestupkem zaviněné porušení zákonem stanovené povinnosti během výkonu trestu.
19. V § 47 odst. 1 ZVTOS se stanovuje, že lze kázeňský trest uložit, jen jsou-li náležitě objasněny okolnosti kázeňského přestupku a prokázána vina odsouzeného. Před uložením kázeňského trestu musí být odsouzenému umožněno, aby se vyjádřil ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu, a důkazům o nich. Může uvádět okolnosti, které jeho vinu vyvracejí nebo zmírňují a na podporu svých tvrzení navrhnout provedení dalších důkazů sloužících k jeho obhajobě.
20. Podle § 52 odst. 1 ZVTOS má odsouzený právo do 3 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o uložení kázeňského trestu podat proti němu stížnost. Odkladný účinek má jen stížnost proti uložení kázeňského trestu propadnutí věci.
21. Kázeňské řízení žalobce nepodléhalo správnímu řádu, s výjimkou základních zásad činnosti správních orgánů regulovaných v § 2 až 8 správního řádu (viz § 47 odst. 1 věta první a § 76 odst. 1 ZVTOS, § 58 odst. 1 a 5 vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, též srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2019, č. j. 9 As 338/2018-50, bod 10). Podle § 3 správního řádu platí, že nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. V kázeňském řízení žalobce byla proto žalovaná povinna i bez návrhu zjišťovat všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch žalobce a náležitě zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
22. Žalobce nesporně naplnil objektivní stránku skutkové podstaty kázeňského přestupku podle § 46 odst. 1 ve spojení s § 28 odst. 3 písm. b) ZVTOS, neboť v moči žalobce byla

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

zjištěna zakázaná návyková látka. Ke spáchání kázeňského přestupku mohlo dojít jen tehdy, bylo-li zjištěno, že žalobce návykovou látku požil zaviněně a naplnil tak i subjektivní stránku skutkové podstaty stíhaného kázeňského přestupku. Zde platí podle analogického použití § 15 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „*přestupkový zákon*“), že k odpovědnosti za kázeňský přestupek postačuje zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Jelikož § 46 odst. 1 ZVTOS úmyslné zavinění nevyžaduje, postačí zavinění z nedbalosti. Podle § 15 odst. 3 písm. b) přestupkového zákona je *přestupek spáchán z nevědomé nedbalosti, jestliže pachatel nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl*. I judikatura správních soudů dospěla k závěru, že „[k] odpovědnosti za kázeňský přestupek tak postačuje zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. V případě porušení zákazu konzumovat návykové látky zákon o výkonu trestu úmyslné zavinění nevyžaduje, postačí tedy zavinění z nedbalosti.“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2019, č. j. 9 As 338/2018-50, bod 13).

23. Soud činí tedy dílčí závěr, že žalovaná byla povinna prokázat bez důvodných pochybností, nejméně že žalobce vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům měl a mohl vědět, že konzumovaná poživatina může obsahovat zakázanou látku. Závěr o zavinění žalobce byla povinna žalovaná (alespoň stručně vzhledem k právnímu režimu kázeňského trestání odsouzených) přezkoumatelně v rozhodnutí odůvodnit.

(i) *K námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí*

24. Žalobní námitka, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro absenci údaje o tom, které rozhodnutí jím bylo přezkoumáváno, nebyla důvodná. Soud nedospěl ani k závěru, že by napadené rozhodnutí bylo z namítaného důvodu nicotné.
25. Vzhledem k obsahu napadeného rozhodnutí nevznikají pochybnosti o tom, že napadené rozhodnutí je vydáno ve věci žalobce a týká se přezkumu prvoinstančního rozhodnutí ve věci kázeňského přestupku spáchaného žalobcem dne 7. 8. 2023, neboť napadené rozhodnutí obsahuje číslo jednací prvoinstančního rozhodnutí a podle odůvodnění reaguje na výrok prvoinstančního rozhodnutí a stížnost žalobce proti němu.
26. Soud v této souvislosti poukazuje na judikaturu správních soudů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 8. 2023, č. j. 1 As 99/2022-47, bod 26, a rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 6. 4. 2022, č. j. 10 A 138/2018-73, bod 41, odkazující na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 12. 2021, č. j. 4 As 133/2021-34, body 18 a 19), která jako přezkoumatelná a nikoli nicotná v rámci soudního přezkumu shledala rozhodnutí o stížnosti proti rozhodnutí o uložení kázeňského přestupku odsouzeného, která obsahovala stejný rozsah údajů jako napadené rozhodnutí, spočívající v čísle jednacím, označení rozhodnutí o stížnosti, datum vyhotovení, funkci, titul, jméno, příjmení a podpis oprávněné úřední osoby a podpis odsouzeného. Podle této judikatury je rozhodující, že lze z rozhodnutí o stížnosti zjistit, kdo, v jaké věci a jakým způsobem rozhodl. Těmto požadavkům napadené rozhodnutí posuzované v této věci dostalo a námitka nepřezkoumatelnosti nebyla důvodná.

(ii) *K namítané záměně a kontaminaci vzorku moči*

27. Druhý žalobní bod nebyl opodstatněný.
28. Soud konstatuje, že žalobce v žalobě připustil, že bylo prokázáno, že je pravděpodobné, že zakázanou látku užil. Žalobce poukazoval však na to, že to nebylo prokázáno

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

s pravděpodobností hraničící s jistotou. Takový požadavek na kvalitu skutkových zjištění správních orgánů však z výše citované právní úpravy nevyplývá. Správní orgány měly v souladu s § 76 odst. 1 zákona o výkonu trestu ve spojení s § 177 odst. 1 a § 3 správního řádu zjistit skutkový stav, pokud jde o vinu žalobce, *bez důvodných pochybností*, nikoli v kvalitě jistoty či pravděpodobnosti hraničící s jistotou (srov. např. i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2019, č. j. 9 As 338/2018-50, bod 14).

29. Možnost záměny nebo kontaminace vzorku moči byla žalobcem namítnuta teprve v řízení o jeho stížnosti. Předtím se žalobce omezil na popření vědomé konzumace zakázané látky. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že jelikož žalobce k požití, ke kontaminaci a k záměně vzorku moči nic konkrétního netvrdil, neměly správní orgány důvod prošetřovat okolnosti požití zakázané látky, jejího odběru a manipulace se vzorkem. Žalovaná též vysvětlila, že vzorek moči, v němž byla orientačně zjištěna přítomnost zakázané látky, byl v přítomnosti zaměstnanců věznice i samotného žalobce zapečetěn a předán laboratoři. Toto posouzení správních orgánů soud aprobuje.
30. Soud souhlasí se žalovanou, že netvrdil-li žalobce myslitelnou verzi reality nasvědčující záměně vzorku a jeho kontaminaci, neměla žalovaná důvod závěr o přítomnosti zakázané látky ve vzorku moči dále ověřovat, kdy pro závěr o konzumaci zakázané látky (objektivní stránka skutkové podstaty kázeňského přestupku) stačilo zjištění o přítomnosti zakázané látky v moči žalobce. Jinými slovy, žalobce svými nekonkrétními spekulacemi nemohl zavdat příčinu pro důvodné pochybnosti o závěru o přítomnosti zakázané látky v moči žalobce.
31. Pokud jde o (ne)uchovávání vzorku moči, tento postup žalované nemohl negativně ovlivnit zákonost napadeného rozhodnutí, protože rozhodný byl rozsah skutkových zjištění správních orgánů nutných pro přijetí závěru o přítomnosti zakázané látky v moči žalobce. V kázeňském řízení o tom, vzhledem k orientační zkoušce a laboratornímu vyšetření, nevznikly pochybnosti. Ověření výsledků tohoto zkoumání v posuzované věci nebylo zapotřebí, protože žalobce netvrdil žádnou konkrétní verzi skutkové reality zpochybňující postup odběru, zkoumání a dispozice se vzorkem moči. Proto nebylo důvodu provádět kontrolní zkoumání vzorku moči a jeho likvidace nepředstavuje procesní vadu způsobující nezákonnost napadeného rozhodnutí.

(iii) K námitce neprokázání zavinění

32. Soud neshledal důvodnou ani žalobní námitku neprokázání zavinění žalobce nejméně ve formě nedbalosti.
33. Soud akcentuje, že žalobce se hájil jen tím, že zakázanou látku vědomě nepožil, ovšem nenabídl žádnou verzi skutkové reality, jak se zakázaná látka do jeho těla bez jeho vědomí dostala. Za této situace bylo na správních orgánech, aby prokázaly ve vztahu k subjektivní stránce kázeňského přestupku nejméně to, že žalobce měl a mohl vědět vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům, že konzumace může vést k požití zakázané látky. Této povinnosti správní orgány dostaly, kdy řádně vysvětlily, že žalobce byl poučen o tom, že musí být zvýšeně opatrný při jakékoli konzumaci ve věznici, a že nebyly zjištěny ani žalobcem tvrzeny okolnosti opatření a užití zakázané látky. Z toho správní orgány správně dovodily závěr o nevědomé nedbalosti žalobce – žalobce měl a mohl vědět, že je nutno se vyvarovat nevědomého užití zakázané látky zvýšenou opatrností a odpovědnou volbou konzumovaných látek. Ač mohla být rozhodnutí žalované jistě odůvodněna precizněji, pokud jde o zavinění žalobce, je z nich zřejmé (a na poli kázeňského trestání

odsouzených to soud akceptuje), že skutečnost, že žalobce měl a mohl vědět o tom, že jím konzumovaná poživatina může obsahovat zakázanou látku, správní orgány dovodily z poučení žalobce o takových rizicích při výkonu trestu ve věznici. Jelikož byl žalobce poučen o tom, že do věznice pronikají zakázané látky, a proto je povinen být při konzumaci zvláště opatrný a věnovat zvýšenou pozornost riziku možné kontaminace konzumovaných poživatin zakázanou látkou, lze uzavřít, že i jen jeho nevědomá konzumace poživatiny se zakázanou látkou naplňuje nevědomou nedbalostí. Žalobce tak nezachoval míru opatrnosti, která by odpovídala poučení, jehož se mu dostalo. Správní orgány nekladly žalobci za vinu úmyslné zavinění a šlo o režim kázeňského trestání odsouzeného, tudíž nezákonnost napadeného rozhodnutí nezpůsobuje to, že podrobněji nepopsaly úvahy o posouzení volní složky kázeňského přestupku.

34. Soud též odkazuje na judikaturu správních soudů, podle níž platí, že pokud odsouzený popře vědomé požití nedovolené látky, aniž přednese vlastní skutkovou verzi o nevědomém požití, která není na první pohled zcela nepravděpodobná, je jeho zavinění prokázáno (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 3. 2023, č. j. 9 As 36/2021-33, bod 21).

(iv) Závěrečné shrnutí

35. Soud shrnuje, že aproboval skutkové zjištění správních orgánů, že žalobce požil zakázanou látku, prokázané protokolem o provedení orientačního toxikologického vyšetření moče a chemicko-toxikologickým rozbořem vzorku moče žalobce. Ač jistě nelze ve všech případech bezpečně vyloučit možnost záměny či kontaminace vzorků moči odsouzených, v posuzované věci to zjištěné skutečnosti vylučují a žalobce nenabídl žádnou skutkovou verzi reality, která by o tom zavdala pochybnosti. Vzorek moči byl odebírán za přítomnosti zaměstnance věznice a žalobce sám byl přítomen prvotnímu pozitivnímu orientačnímu testu. Nevznikly tedy pochybnosti o tom, že by došlo po orientačním testu k záměně či kontaminaci vzorku moči. Důvod, proč by třetí osoba záměnu vzorku ve věznici či v laboratoři provedla, nebo skutkové okolnosti kontaminace vzorku moči žalobce zakázanou látkou po zajištění vzorku žalobce nenabídl a označením a zapečetěním vzorku se záměně a kontaminaci předešlo. Soud konstatuje, že spekulativní obhajoba žalobce, že vzorek mohl být zaměněn či znečištěn zakázanou látkou po jeho odběru, nebyla s to skutkový závěr o přítomnosti zakázané látky v moči žalobce zvrátit.
36. Nutno pak dodat, že nepřinesl-li žalobce ani konkrétní skutkovou verzi, jak se zakázaná látka do jeho těla dostala, nemohly správní orgány tuto variantu dokazováním prověřovat. *Obiter dictum* soud obecně uvádí, že úvaha, že třetí osoba bez vědomí žalobce do jeho jídla či pití přimíchala zakázanou látku, jejíž obstarání si obvykle vyžádá vynaložení finančních prostředků nebo poskytnutí služeb, není *a priori* věrohodná – motivace takové třetí osoby by totiž musela být úměrná rizikům a nákladům spojeným s obstaráním zakázané látky ve věznici.
37. Soud shrnuje, že okolnosti kázeňského přestupku byly řádně zjištěny a vina žalobce byla prokázána tak, jak stanoví § 47 odst. 1 zákona o ZVTOS.

VI.

Rozhodnutí soudu

38. Z důvodů shora popsaných soud posoudil žalobní námitky směřující proti napadenému rozhodnutí jako nedůvodné, a proto žalobu ve výroku I. tohoto rozsudku zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

VII.
Náklady řízení

39. O nákladech řízení soud rozhodl výrokem II. tohoto rozsudku podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů nenáleží. Toto právo by náleželo procesně úspěšné žalované, které však v řízení nevznikly náklady nad rámec její úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, publ. pod č. 3228/2015 Sb. NSS), navíc se žalovaná vzdala práva na náklady řízení v podání ze dne 27. 11. 2023. Proto soud náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 10. září 2024

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu